

[Knud Lind]

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for forslaget i dets nuværende udformning, og hvis det kræver flere administrative udgifter, ønsker vi slet ikke at lægge navn til det.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg vil gerne på SFs vegne sige tak til de radikale venstre, fordi man har fremsat dette forslag. Vi er da et af de partier, der godt vil give et par kroner for at få ligestilling – det være sagt til den sidste taler.

Jeg vil da godt sige, at det ser næsten ud, som om det kunne have været os, der havde fremsat dette forslag, men det er det ikke.

Med hensyn til § 1 har man spurgt, hvad man så skal finde på, såfremt forældrene er uenige, og da kunne jeg da godt foreslå, at man kunne tage et af forældrenes navne eller begge, så er man ligesom ude over det problem; det synes jeg i øvrigt ville være en god idé, også selv om man var enig.

Ellers vil jeg sige, at jeg synes, især målet er meget fornuftigt, men jeg kan ikke forstå, at man i § 6 i den oprindelige lov har bibeholdt pkt. 7, hvori der står, at navne, der er upassende, eller som kan vække anstød, må man ikke tage. Hvad er upassende, og hvad vækker anstød? Men det er kun en lille ting.

Jeg vil tilsige forslaget en positiv udvalgsbehandling.

Arne Melchior (CD):

Mit partis ordfører, fru Mimi Jakobsen, har måttet tage til et kommunalpolitisk møde, og jeg skal derfor om forslaget blot sige, at der ved gennemgangen i vor gruppe var meget betydelig sympati for tankegangene bagved. Udformningen har jeg ikke personlig haft lejlighed til at dykke så meget ned i, men der kan slet ikke være tvivl om, at vi meget gerne medvirker til de tanker, der ligger bagved, ikke mindst de ligestillingsmæssige tanker af forskellig art, herunder om kønsmæssig ligestilling. Dette falder naturligt for et parti, der lige siden sin start har nævnt gentagne gange, at det finder arvefølgeordenen i dette land forkert, altså grundloven er det jo faktisk. Vi mener, at kvinder bør arve på lige fod med mænd. Derfor er det så enkelt for os at følge intentionerne i det foreliggende forslag.

Jeg vil gerne gratulere de radikale med ministerens tilsagn om at nedsætte et udvalg.

Tilbage står spørgsmålet, som flere ordførere har været inde på: skal man rette nogle af tingene hurtigt, måske allerede i denne samling, eller skal man afvente dette udvalgsarbejde? Jeg vil tro, det hører med til, hvad jeg kan tillade mig ved en førstebehandling, at sige, at jeg nærer betydelig skepsis over for varigheden af disse udvalg og kommissioners arbejde. Det er 3 år siden, jeg af den daværende kulturminister fik fuld tilslutning her i salen til, at biblioteksafgifter skulle udløses, ikke kun når en bog, der findes på biblioteker, har én forfatter, men også når der er to forfattere, hvad der altså i øjeblikket ikke er tilfældet. Trods denne principielle hundrede procents tilslutning sagde man, at der var nedsat et udvalg og en kommission, og det skulle man afvente. På denne måde går årene, uden at noget, som jeg er overbevist om at der er meget stort flertal for her i salen, en rimelig ting, kan gennemføres. Det er derfor, jeg har tilladt mig at nævne dette som en principiel betragtning over for ministerens meget positive tilsagn.

Jeg vil i hvert fald give den besked, at CD gerne vil medvirke til på de områder, hvor enighed alligevel foreligger, at rette de ting, vi kan blive enige om, samtidig med at udvalget går i gang og på længere sigt bringer andre ting i orden.

Wilhjelm (VS):

VS kan ubetinget støtte det radikale forslag og takker som andre for initiativet. Jeg vil også godt udtrykke anerkendelse af det, der alt for sjældent sker, nemlig at man gør arbejdet meget nemmere ved at optrykke den gældende lov som bilag.

Jeg synes ikke, at ministerens indvendinger – der var selvfølgelig nogle, vi måtte tage op – var så uoverskuelige, var så vidtrækkende eller så vanskelige at tackle, at det kan gøre det rimeligt at starte et eller andet tungt ministerielt udvalgsarbejde. Jeg mener, at dette ikke er spor vanskeligere end det, man så tit klarer under folketingsudvalgets arbejde mellem første og anden behandling. Det er klart, at der er nogle småproblemer tilbage, men de skal alligevel underkastes en politisk afgørelse. Der er ingen geniale løsninger på det. Det er sådan, hvad man kan finde ud af. Og det er under alle omstændigheder bedre at få det igennem end at få det henlagt,